
Het (relatieve) belang van de kwijting van bestuurders

1. Het principe van de kwijting

Het verlenen van kwijting aan een bestuurder impliceert dat de (bestuurde) vennootschap ten aanzien van de betrokken bestuurder afstand doet van haar aansprakelijkheidsvordering (de zogenaamde *actio mandati*) voor eventuele fouten begaan in het kader van de uitvoering van het bestuursmandaat. Door het verlenen van kwijting keurt de (bestuurde) vennootschap als het ware het beleid van de bestuurder tijdens het voorbije boekjaar goed. Het verlenen van kwijting aan een bestuurder betreft een exclusieve bevoegdheid van de algemene vergadering. Kwijting wordt (in de regel) verleend op de jaarlijkse algemene vergadering en dit nadat de jaarrekening werd goedgekeurd.

2. Kwijting is niet zaligmakend

De concrete draagwijdte van de kwijting wordt vaak (ten onrechte) overschat door bestuurders. Immers:

- de kwijting heeft enkel **interne werking** en geldt **enkel ten aanzien van de (bestuurde) vennootschap**. De verleende kwijting doet dus geen afbreuk aan het recht van derden om een bestuurder aansprakelijk te stellen voor onrechtmatige daden in het kader van de uitoefening van zijn/haar bestuurstaak. Uiteraard blijft het leerstuk van de quasi-immuniteit van de uitvoeringsagent toepasselijk, waardoor *vrijwillige* vennootschapsschuldeisers een bestuurder principieel maar aansprakelijk kunnen stellen wanneer deze zich

schuldig heeft gemaakt aan een strafrechtelijke inbreuk.

- **overtredingen van de statuten en/of het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen** worden enkel gedekt door de kwijting wanneer de desbetreffende schendingen precies werden omschreven in de oproeping van de jaarlijkse algemene vergadering (en de aandeelhouders er dus specifiek kennis van hebben kunnen nemen);
- de kwijting doet geen afbreuk aan het instellen van een **minderheidsvordering** door (minderheids)aandeelhouders die tegen de kwijting hebben gestemd (al is het praktisch belang van de minderheidsvordering eerder gering);
- de kwijting is maar geldig wanneer deze berust op een **jaarrekening** die een **getrouw beeld** geeft en die geen weglatingen of onjuistheden bevat die de werkelijke toestand van de vennootschap verdoezelen.

3. Kwijting ten aanzien van de curator

Een voor de praktijk belangrijk vraagstuk is of de verleende kwijting tegenstelbaar is aan de curator in geval van een tussengekomen faillissement.

In dit verband dient er een onderscheid te worden gemaakt tussen twee situaties: (i) de situatie waarin de curator optreedt als vertegenwoordiger van de gefailleerde vennootschap, in welk geval de kwijting tegenstelbaar is aan de curator; of (ii) de situatie waarin de curator ageert namens de boedel (d.i. het collectief van de vennootschapsschuldeisers) omwille van boedelschade, in welk geval de kwijting niet aan hem/haar tegenstelbaar is.

Het Hof van Cassatie benadrukte bovenstaand onderscheid nogmaals in haar [arrest van 18 juni 2021](#) waarin zij als volgt stelt:

“3. Wanneer de curator namens de boedel optreedt, oefent hij de gemeenschappelijke rechten van de schuldeisers uit.

4. Uit het voorenstaande volgt dat de kwijting niet aan de curator kan worden tegengeworpen wanneer hij ten behoeve van de gezamenlijke schuldeisers een vordering in bestuurdersaansprakelijkheid op grond van artikel 528 Wetboek van Vennootschappen (thans: artikel 2:56, al. 3 WVV - eigen toevoeging) instelt.”

De verklaring hiervoor is dat in geval van boedelschade de curator geen vordering namens de vennootschap uitoefent (wat bij de *actio mandati* wel het geval is), en de kwijting in dergelijk daarom niet tegenstelbaar is aan de curator.

4. Conclusie

Bestuurders hechten er terecht veel belang aan dat hen kwijting wordt verleend. Zij dienen er echter rekening mee te houden dat de verleende kwijting in een aantal gevallen niet zal verhinderen dat een vordering in bestuurdersaansprakelijkheid wordt ingesteld. Specifiek in een faillissementsscenario staat het feit dat kwijting werd verleend er niet aan in de weg dat een curator de (gewezen) bestuurders aansprakelijk stelt voor boedelschade (aansprakelijkheid ten aanzien van de gezamenlijke schuldeisers), bijv. in het geval de curator van oordeel is dat het handelsfonds van de gefailleerde vennootschap werd verkocht aan een (verbonden) vennootschap aan (voor de gefailleerde vennootschap) ongunstige voorwaarden.

Voor vragen of verdere duiding m.b.t. dit onderwerp, kan u contact opnemen met Jeroen Stevens of Arthur Weyens.

*
* *

Jeroen Stevens & Arthur Weyens

INTEGRA advocaten

+ 32 11 717 828

j.stevens@integra-advocaten.be

a.weyens@integra-advocaten.be